

Koncem 19. století se na českém území značně rozšířil spiritismus, víra v komunikaci se zemřelými skrze médium. Hnutí se rozmohlo obzvláště v Podkrkonoší, kde se vyskytovaly silné sbory tolerančních evangelíků.

Cílem této práce je objasnit postoje evangelíků v Podkrkonoší ke spiritismu, jakož i popsat jejich příčiny a důsledky. Pochopení těchto postojů pomůže porozumět charakteru současných zdejších sborů.

V této práci jsem sledoval především evangelíky v Libštátě, Křížlicích a v Jičíně. Značnou pozornost jsem věnoval jednotlivým farářům, neboť jejich stanoviska byla pro sbory často určující. K poznání těchto postojů jsem využil zejména archivních materiálů jednotlivých sborů, rozhovorů s pamětníky a osobních deníků. Zároveň jsem vypracoval přehled o postojích církví ve Velké Británii ke spiritismu, který slouží ke komparaci obou míst.

Z výsledků bádání vyplývá, že se postupy jednotlivých farářů výrazně lišily. Někteří byli ve svých postojích radikální, což vedlo k vylučování spiritistů ze sboru. Jiní byli smířliví a spiritisty do sboru přijímali. Nakonec zde byli i faráři, kteří o problému mlčeli, v tomto případě zůstala mezi spiritismem a křesťanstvím nejasná hranice.